Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. spalio 3 d.*

„Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 — Jurisdikcija — Bylos dėl delikto ar kvazidelikto — Autoriaus turtinės teisės — Materialinė laikmena, kurioje atgamintas saugomas kūrinys — Paskelbimas internete — Žalos atsiradimo vietos nustatymas“

Byloje C-170/12

dėl *Cour de cassation* (Prancūzija) 2012 m. balandžio 5 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2012 m. balandžio 11 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Peter Pinckney

prieš

KDG Mediatech AG

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, teisėjai J. Malenovský, U. Lõhmus, M. Safjan (pranešėjas) ir A. Prechal,

generalinis advokatas N. Jääskinen,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— P. Pinckney, atstovaujamo advokato J. de Salve de Bruneton,

— Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos G. de Bergues ir B. Beaupère-Manokha,

— Graikijos vyriausybės, atstovaujamos S. Chala,

— Austrijos vyriausybės, atstovaujamos C. Pesendorfer,

— Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna ir M. Szpunar,

— Europos Komisijos, atstovaujamos A.-M. Rouchaud-Joët,

* Proceso kalba: prancūzų.

susipažinęs su 2013 m. birželio 13 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001 1 16, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42, toliau – reglamentas) 5 straipsnio 3 punkto išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant P. Pinckney, Prancūzijos rezidento, ir *KDG Mediatech AG* (toliau – *Mediatech*), Austrijoje įsteigtos įmonės, ginčą dėl prašymo atlyginti žalą, atsiradusią, kai ši įmonė pažeidė P. Pinckney autoriaus turtines teises.

Teisinis pagrindas

Reglamentas

3 Šio reglamento 2, 11, 12 ir 15 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(2) Tam tikri skirtumai tarp jurisdikciją ir teismo sprendimų pripažinimą reglamentuojančių nacionalinių taisyklių trukdo patikimai veikti vidaus rinkai. Nuostatos dėl jurisdikcijos kolizinių normų civilinėse ir komercinėse bylose suvienodinimo ir formalumų supaprastinimo, siekiant užtikrinti greitą ir paprastą teismo priimtų sprendimų valstybėse narėse, kurios privalo laikytis šio reglamento, pripažinimą ir vykdymą, yra labai svarbios.

<...>

(11) Jurisdikcijos taisyklės turi būti ypač nuspėjamos ir pagrįstos principu, pagal kurį jurisdikcija paprastai priklauso nuo atsakovo gyvenamosios vietos, ir šiuo pagrindu jurisdikcija turi būti visada prieinama, išskyrus keletą aiškiai nustatytų situacijų, kuriuose bylinėjimosi objektas arba šalių autonomija pateisinama kaip kitokia susijusi aplinkybė [kuriose bylos dalykas arba šalių autonomija pateisina kitą sąsajos kriterijų]. Turi būti atskirai apibrėžta juridinio [juridinio asmens] buveinė, siekiant didesnio bendrų taisyklių aiškumo ir išvengti jurisdikcijos prieštaravimų [jurisdikcijų kolizijos].

(12) Jurisdikcija turėtų būti nustatoma ne tik pagal atsakovo gyvenamąją vietą, bet ir pagal kitą alternatyvų jurisdikcijos pagrindą, atsižvelgiant į glaudų ryšį tarp teismo ir bylos arba siekiant padėti tinkamai vykdyti teisingumą.

<...>

15) Siekiant harmoningai vykdyti teisingumą, reikia sumažinti vienu metu vykstančių teismo procesų galimybę ir užtikrinti, kad dviejose valstybėse narėse nebūtų priimami nesuderinami sprendimai. <...>“

4 Jurisdikcijos taisyklės pateiktos reglamento II skyriuje, kuriame yra 2–31 straipsniai.

5 Reglamento II skyriaus 1 skirsnyje „Bendrosios nuostatos“ esančio 2 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Pagal šį reglamentą valstybėje narėje nuolat gyvenantiems asmenims, neatsižvelgiant į jų pilietybę, bylos turi būti keliamos tos valstybės narės teismuose.“

6 To paties skirsnio 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Valstybėje narėje nuolat gyvenantiems asmenims bylos gali būti keliamos kitos valstybės narės teismuose tik pagal šio skyriaus 2–7 skirsniuose nustatytas taisykles.“

7 Reglamento II skyriaus 2 skirsnyje „Speciali jurisdikcija“ yra 5 straipsnis. Šio 5 straipsnio 3 punkte numatyta:

„Valstybėje narėje nuolat gyvenančiam asmeniui kitoje valstybėje narėje byla dėl:

<...>

3) civilinės teisės pažeidimų, delikto arba kvazidelikto gali būti iškelta vietos, kurioje įvyko žalą sukėlęs įvykis ar jis gali įvykti [įvykti, teismuose].“

Direktyva 2001/29/EB

8 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 230) II skyriuje „Išimtys ir apribojimai“ yra k2–4 straipsniai, kuriuose atitinkamai reglamentuota teisė viešai paskelbti kūrinius ir teisė kitus objektus padaryti viešai prieinamus, taip pat platinimo teisė.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

9 P. Pinckney, gyvenantis Tulūzoje (Prancūzija), tvirtina, kad yra dvylikos dainų, grupės „Aubrey Small“ įrašytų vinilinėje plokštelėje, autorius, kompozitorius ir atlikėjas.

10 Sužinojęs, kad bendrovė *Mediatech* Austrijoje šias dainas be jo leidimo įrašė į kompaktines plokšteles (toliau – CD), o vėliau jomis prekiavo dvi Jungtinės Karalystės bendrovės *Crusoe* ir *Elegy* įvairiuose interneto puslapiuose, prieinamuose ir iš P. Pinckney gyvenamosios vietos Tulūzoje, P. Pinckney 2006 m. spalio 12 d. pareiškė įmonei *Mediatech* ieškinį *Tribunal de grande instance de Toulouse* (Tulūzos apygardos teismas) ir pareikalavo atlyginti žalą, kurią teigė patyręs dėl savo autoriaus teisių pažeidimo.

11 *Mediatech* pareiškė prieštaravimą dėl Prancūzijos teismų jurisdikcijos. 2008 m. vasario 14 d. nutartimi minėto teismo parengtinio tyrimo teisėjas (*juge de la mise en état du tribunal de grande instance de Toulouse*) atmetė šį prieštaravimą dėl jurisdikcijos remdamasis tuo, jog vien tai, kad P. Pinckney galėjo nagrinėjamų diskų įsigyti iš interneto puslapio, prieinamo Prancūzijos visuomenei, pakanka, kad būtų galima nustatyti esminį ryšį tarp veiksmų ir tariamos žalos, ir taip pagrindė bylą nagrinėjančio teismo jurisdikciją.

12 *Mediatech* dėl šio sprendimo pareiškė apeliacinį skundą, kuriame nurodė, kad ji CD įrašė Austrijoje, kur yra jos buveinė, Didžiosios Britanijos bendrovės, prekiavusios jais per interneto puslapį, užsakymu. Taigi, jos nuomone, jurisdikciją turi tik arba atsakovės buveinės vietos, kuri yra Austrijoje, teismai, arba žalos atsiradimo vietos, t. y. pažeidimo, kuriuo kaltinama, padarymo vietos, būtent – Jungtinės Karalystės, teismai.

13 2009 m. sausio 21 d. sprendimu *cour d'appel de Toulouse* (Tulūzos apeliacinis teismas) nepripažino *tribunal de grande instance de Toulouse* jurisdikcijos, motyvuodamas tuo, kad atsakovės buveinės vieta yra Austrijoje, o žalos atsiradimo vieta negali būti Prancūzijoje, taigi nėra reikalo nagrinėti klausimo dėl *Mediatech* ir bendrovių *Crusoe* ar *Elegy* atsakomybės, nes nebuvo teigiama, kad jos bendradarbiavo su *Mediatech*.

14 P. Pinckney, remdamasis reglamento 5 straipsnio 3 punkto pažeidimu, dėl šio sprendimo pateikė kasacinį skundą. Jis teigė, kad pagrįsta taikyti Prancūzijos teismų jurisdikciją ir kad jo ieškinys atmestas nepagrįstai.

15 Šiomis aplinkybėmis *Cour de cassation* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar [reglamento] 5 straipsnio 3 punktą reikia aiškinti taip, kad, įkėlus turinį į internetą ir taip tariamai pažeidus autoriaus turtines teises,

— asmuo, kuris mano, kad jo teisės buvo pažeistos, turi teisę pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo kiekvienos valstybės narės, iš kurios teritorijos yra arba buvo pasiekiamas internete paskelbtas turinys, teismuose ir gali prisiteisti atlyginimą tik už žalą, padarytą toje valstybėje narėje, į kurios teismus jis kreipėsi,

ar

— taip pat reikia, kad šis turinys būtų skirtas šios valstybės narės teritorijoje gyvenančiai visuomenei arba kad būtų kita sąsaja?

2. Ar atsakymas į pirmąjį klausimą būtų toks pats, jeigu tariamas autoriaus turtinių teisių pažeidimas padarytas ne dėl nematerialaus turinio pateikimo internete, o dėl siūlymo internetu įsigyti materialią laikmeną, kurioje šis turinys atgaminamas, kaip yra ir nagrinėjamu atveju?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl priimtinumo

16 Austrijos vyriausybė pareiškė prejudicinių klausimų priimtinumu grindžiamą prieštaravimą. Jos nuomone, šie klausimai, kalbant apie aplinkybes pagrindinėje byloje, yra hipotetiniai, nes šios aplinkybės susijusios ne su *Mediatech* atliktu atgaminimo veiksmu, o su vėlesniais atitinkamų Didžiosios Britanijos bendrovių platinimo veiksmais. Iš pagrindinės bylos faktinių aplinkybių nematyti, kad *Mediatech* organizavo CD platinimą, bendradarbiaudama su minėtomis bendrovėmis, ar kad ji kaip nors būtų su jomis susijusi.

17 Bet kuriuo atveju, šios vyriausybės nuomone, pirmasis prejudicinis klausimas nepriimtinas, nes jis paremtas klaidinga prielaida, kad internetu buvo siūlomas nematerialaus pobūdžio turinys, t. y. pats kūrinys, nors siūlymas pagrindinėje byloje buvo susijęs su materialia laikmena, kurioje šis turinys buvo atgamintas.

18 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką Teisingumo Teismas gali atmesti nacionalinio teismo pateiktą prašymą priimti prejudicinį sprendimą tik tuomet, kai akivaizdu, jog prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas visiškai nesusijęs su pagrindinės bylos aplinkybėmis arba dalyku, kai problema hipotetinė arba kai Teisingumo Teismas neturi faktinės arba teisinės informacijos, būtinos naudingai atsakyti į pateiktus klausimus (2008 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Eckelkamp ir kt.*, C-11/07, Rink. p. I-6845, 28 punktas ir 2013 m. birželio 20 d. Sprendimo *Rodopi-M 91*, C-259/12, 27 punktas).

19 Teisingumo Teismas taip pat yra pažymėjęs, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateisina ne galimybė pateikti patariamąsias nuomones apie bendruosius ar hipotetinius klausimus, bet poreikis veiksmingai išspręsti ginčą (2009 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Elshani*, C-459/07, Rink. p. I-2759, 42 punktas).

20 Nagrinėjamu atveju aišku, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nagrinėja reikalavimą dėl autoriaus turtinių teisių pažeidimo, kuris buvo padarytas siūlant internete materialią laikmeną, kurioje atgamintas saugomas kūrinys, ir kad klausimas, ar Prancūzijos teismai turi jurisdikciją nagrinėti šį reikalavimą, būtent ir yra bylos dalykas. Atsižvelgiant į visą Teisingumo Teismo turimą informaciją, matyti, kad šios bylos baigtis priklauso nuo atsakymo į prejudicinius klausimus, kuriuos, be kita ko, reikėtų performuluoti.

21 Todėl pateikti prejudiciniai klausimai yra priimtini.

Dėl esmės

22 Savo klausimais, kuriuos reikia performuluoti, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar reglamento 5 straipsnio 3 punktas turi būti aiškinamas taip, kad autoriaus turtinių teisių, garantuojamų valstybės narės, į kurios teismą kreiptasi, pažeidimo atveju šis teismas turi kompetenciją nagrinėti kūrinio autoriaus ieškinį dėl atsakomybės, pareikštą kitoje valstybėje narėje įsteigtai bendrovei, kuri šį kūrinį pastarojoje valstybėje atgamino materialioje laikmenoje, kurią vėliau per interneto svetainę, prieinamą ir iš teismo, į kurį kreiptasi, veiklos vietos, parduoda trečioje valstybėje narėje įsisteigusios bendrovės.

23 Siekiant atsakyti į šį klausimą pirmiausia reikia priminti, kad reglamento nuostatos turi būti aiškinamos autonomiškai, atsižvelgiant į jo sistemą ir tikslus (2013 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Melzer*, C-228/11, 22 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

24 Nukrypstant nuo reglamento 2 straipsnio 1 dalyje nustatyto pagrindinio principo, pagal kurį jurisdikcija priskiriama valstybės narės, kurios teritorijoje atsakovas turi gyvenamąją vietą, teismui, šio reglamento II skyriaus 2 skirsnyje numatyti tam tikri specialiosios jurisdikcijos priskyrimo atvejai, tarp kurių yra ir nustatytasis minėto reglamento 5 straipsnio 3 punkte (minėto Sprendimo *Melzer* 23 punktas).

25 Kadangi vietos, kurioje įvyko arba gali įvykti žalą sukėlęs įvykis, teismo jurisdikcija yra specialiosios jurisdikcijos taisyklė, ji turi būti aiškinama siaurai, neleidžiant įtraukti daugiau atvejų, nei aiškiai numatyta reglamente (minėto Sprendimo *Melzer* 24 punktas).

26 Vis dėlto reglamento 5 straipsnio 3 punkte esanti formuluotė „vieta, kurioje įvyko ar gali įvykti žalą sukėlęs įvykis“ reiškia ir žalos atsiradimo vietą, ir tą vietą, kur atsirado šią žalą lėmusi aplinkybė, todėl atsakovui ieškinys ieškovo nuožiūra gali būti pareikštas vienos iš šių dviejų vietų teisme (minėto Sprendimo *Melzer* 25 punktas).

27 Šiuo klausimu nusistovėjusioje teismo praktikoje nustatyta, kad jurisdikcijos taisyklė, numatyta reglamento 5 straipsnio 3 punkte, pagrįsta itin glaudžia sąsaja tarp ginčo ir vietos, kurioje įvyko arba gali įvykti žalą sukėlęs įvykis, teismų, o tai pateisina jurisdikcijos priskyrimą pastariesiems dėl gero teisingumo vykdymo ir veiksmingo proceso organizavimo priežasčių (minėto Sprendimo *Melzer* 26 punktas).

28 Kadangi nustačius vieną iš siejamųjų veiksnių, pripažintų šio sprendimo 26 punkte nurodytoje teismo praktikoje, galima pagrįsti jurisdikciją to teismo, kuris objektyviai gali geriausiai įvertinti, ar įvykdytos asmens, kuriam iškelta byla, atsakomybę pagrindžiančios sąlygos, šis reikšmingas siejamasis veiksnys turi būti teismo, į kurį kreiptasi, veiklos teritorijoje (šiuo klausimu žr. 2012 m. spalio 25 d. Sprendimo *Folien Fischer ir Fofitec*, C-133/11, 52 punktą).

29 Reikia pažymėti, kad nagrinėjamu atveju, priešingai negu byloje, kurioje buvo priimtas minėtas Sprendimas *Melzer*, pagrindinė byla nesusijusi su galimybe vienam iš tariamai žalą padariusių asmenų iškelti bylą vietos, kurioje atsirado žalą lėmusi aplinkybė, teisme, į kurį kreiptasi. Neginčijama, kad tokia vieta nėra teismo, į kurį kreipėsi P. Pinckney, veiklos teritorijoje. Taigi kyla klausimas, ar šis teismas turi jurisdikciją pagal vietos, kurioje atsirado tariama žala, kriterijų.

30 Vadinasi, konkrečiai reikia nustatyti sąlygas, kuriomis, vadovaujantis reglamento 5 straipsnio 3 punktu, žala dėl tariamo autoriaus turtinių teisių pažeidimo atsiranda arba gali atsirasti ne valstybėje narėje, kurioje atsakovas atgamino šio autoriaus kūrinį materialioje laikmenoje, kuri vėliau pardavinėjama naudojantis interneto svetaine, taip pat prieinama iš teismo, į kurį kreiptasi, veiklos vietos.

31 Teisingumo Teismas jau yra aiškinęs reglamento 5 straipsnio 3 punktą, kai teigiama, kad žala padaryta naudojantis internetu, todėl ji gali atsirasti keliose vietose (žr. 2011 m. spalio 25 d. Sprendimą *eDate Advertising ir Martinez*, C-509/09 ir C-161/10, Rink. p. I-10269, ir 2012 m. balandžio 19 d. Sprendimą *Wintersteiger*, C-523/10).

32 Iš minėtos teismo praktikos matyti, kad, pirma, vieta, kurioje žala atsiranda, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, gali skirtis, atsižvelgiant į tai, kokia teisė buvo tariamai pažeista (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Wintersteiger* 21–24 punktus).

33 Antra, rizika, kad žala atsiras tam tikroje valstybėje narėje, siejama su sąlyga, jog teisė, kuri, teigiama, buvusi pažeista, turi būti saugoma šioje valstybėje narėje (žr. minėto Sprendimo *Wintersteiger* 25 punktą).

34 Galiausiai, trečia, iš šios teismo praktikos matyti, kad atsižvelgiant į šio sprendimo 27 punkte nurodytus tikslus bylose dėl deliktų ar kvazideliktų, sprendžiant klausimą dėl jurisdikcijos nagrinėti reikalavimą dėl pažeidimo, vieta, kurioje atsirado žala, nustatoma taip pat atsižvelgiant į tai, kuris teismas tinkamiausiai galėtų įvertinti kaltinimo padarius pažeidimą pagrįstumą (minėtų sprendimų *eDate Advertising ir Martinez* 48 punktas ir *Wintersteiger* 27 punktas).

35 Vadovaudamasis šiais principais, siekdamas nustatyti vietą, kurioje atsirado naudojantis internetu tariamai padaryta žala, Teisingumo Teismas išskyrė asmeninių teisių pažeidimus ir intelektinės ir pramoninės nuosavybės teisių pažeidimus.

36 Taigi asmuo, kurio visose valstybėse narėse saugomos asmeninės teisės tariamai buvo pažeistos paskelbus turinį internete, gali, atsiradus žalai, pareikšti ieškinį dėl atsakomybės kiekvienos valstybės narės, iš kurios teritorijos yra arba buvo pasiekiamas internete pateiktas turinys, teismą. Šie teismai turi jurisdikciją nagrinėti tik teismo, į kurį kreiptasi, valstybės narės teritorijoje padarytos žalos klausimą (žr. minėto Sprendimo *eDate Advertising ir Martinez* 52 punktą). Be to, kadangi šio į internetą pateikto turinio poveikį tam tikro asmens asmeninėms teisėms tinkamiausiai gali įvertinti

vietos, kurioje yra tariamai nukentėjusiojo interesų centras, teismas, tariamai nukentėjęs asmuo gali pasirinkti dėl visos žalos atlyginimo kreiptis į vienintelį, t. y. šios vietos, teismą (minėto Sprendimo *eDate Advertising ir Martinez* 48 punktas).

37 Kita vertus, reikalavimas dėl intelektinės ir pramoninės teisės, kurios apsauga suteikiama registracijos aktu ir galioja tik registracijos valstybėje narėje, pažeidimo turi būti pateiktas šios valstybės narės teismams. Iš tikrųjų būtent registracijos valstybės narės teismai gali tinkamiausiai įvertinti, ar aptariama teisė iš tikrųjų buvo pažeista (šiuo klausimu žr., kalbant apie nacionalinius prekių ženklus, minėto Sprendimo *Wintersteiger* 25 ir 28 punktus).

38 Reikia patikrinti, kiek pirmiau minėtos teismo praktikos gairės taikytinos reikalavimams dėl autoriaus teisių pažeidimų.

39 Pirmiausia, pažymėtina, kad autoriaus turtinėms teisėms, kaip ir teisėms, susijusioms su nacionaliniu prekių ženklu, taikytinas teritorialumo principas. Vis dėlto minėtos turtinės teisės, visų pirma pagal Direktyvą 2001/2, turi būti automatiškai saugomos visose valstybėse narėse, taigi gali būti pažeistos atitinkamai kiekvienoje iš jų, atsižvelgiant į taikytiną materialinę teisę.

40 Šiuo klausimu pirmiausia pažymėtina, kad klausimai, pirma, ar sąlygos, kuriomis valstybėje narėje, į kurios teismą kreiptasi, saugoma teisė gali būti pripažinta buvusi pažeista, ir, antra, ar šį pažeidimą padarė atsakovas, yra priskirtini ieškinio nagrinėjimui iš esmės, kurį turi atlikti jurisdikciją turintis teismas (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Wintersteiger* 26 punktą).

41 Iš tikrųjų nagrinėjant teismo, kompetentingo nagrinėti žalos atlyginimo klausimą, šios žalos atsiradimo vietos nustatymas, kaip jis suprantamas pagal reglamento 5 straipsnio 3 punktą, negali priklausyti nuo kriterijų, priskirtinų ieškinio nagrinėjimui iš esmės, kurie šioje nuostatoje nenurodyti. Iš tikrųjų joje kaip vienintelė sąlyga numatyta, kad įvyko žalą sukėlęs įvykis ar jis gali įvykti.

42 Taigi, priešingai nei reglamento 15 straipsnio 1 dalies c punkte, kuris išaiškintas 2010 m. gruodžio 7 d. Sprendime *Pammer ir Hotel Alpenhof* (C-585/08 ir C-144/09, Rink. p. I-12527), pagal minėto reglamento 5 straipsnio 3 punktą nereikalaujama, be kita ko, kad aptariama veikla „būtų nukreipta į“ valstybę narę, į kurios teismus kreiptasi.

43 Darytina išvada, kad, kalbant apie tariamą autoriaus turtinių teisių pažeidimą, jurisdikcija nagrinėti bylas dėl deliktų arba kvazideliktų nustatyta teismui, į kurį kreiptasi, jeigu valstybė narė, kurios teritorijoje yra šis teismas, saugo šias turtines teises, kuriomis remiasi ieškovas, ir tariama žala gali atsirasti teismo, į kurį kreiptasi, veiklos teritorijoje.

44 Tokiomis aplinkybėmis, kokios aptariamos pagrindinėje byloje, minėta rizika atsiranda, be kita ko, dėl galimybės naudojantis iš teismo, į kurį kreiptasi, veiklos vietos prieinama interneto svetaine siekiant gauti kūrinio, su kuriuo susijusios ieškovui priklausančios teisės, kopiją.

45 Kita vertus, jeigu teismo, į kurį kreiptasi, valstybės narės suteikta apsauga taikytina tik šios valstybės narės teritorijoje, teismo, į kurį kreiptasi, kompetencijai priklauso nagrinėti tik žalą, padarytą valstybės narės teritorijoje, kurioje šis teismas yra..

46 Iš tikrųjų, jeigu šis teismas turėtų jurisdikciją nagrinėti ir žalą, padarytą kitų valstybių narių teritorijose, jis pakeistų šių valstybių teismus, nors iš principo ši jurisdikcija nagrinėti ieškinį dėl atitinkamos jų valstybės narės teritorijoje padarytos žalos, atsižvelgiant į reglamento 5 straipsnio 3 punktą ir teritorialumo principą, priklauso pastariesiems ir jie gali tinkamiau įvertinti, pirma, ar iš tikrųjų buvo pažeistos susijusios valstybės narės garantuojamos autoriaus turtinės teisės, ir, antra, nustatyti, kokio pobūdžio žala buvo padaryta.

47 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į prejudicinius klausimus reikia atsakyti taip: reglamento 5 straipsnio 3 punktas turi būti aiškinamas, kad autoriaus turtinių teisių, garantuojamų valstybės narės, į kurios teismą kreiptasi, tariamo pažeidimo atveju šis teismas turi jurisdikciją nagrinėti kūrinio autoriaus ieškinį dėl atsakomybės, pareikštą kitoje valstybėje narėje įsteigtai bendrovei, kuri šį kūrinį pastarojoje valstybėje atgamino materialioje laikmenoje, kurią vėliau naudodamosi interneto svetaine, prieinama ir iš teismo, į kurį kreiptasi, veiklos vietos, parduoda trečioje valstybėje narėje įsisteigusios bendrovės. Šio teismo jurisdikcijai priklauso nagrinėti tik žalą, padarytą valstybės narės, kurioje jis yra, teritorijoje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

48 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 5 straipsnio 3 punktas turi būti aiškinamas taip, kad autoriaus turtinių teisių, garantuojamų valstybės narės, į kurios teismą kreiptasi, tariamo pažeidimo atveju šis teismas turi jurisdikciją nagrinėti kūrinio autoriaus ieškinį dėl atsakomybės, pareikštą kitoje valstybėje narėje įsteigtai bendrovei, kuri šį kūrinį pastarojoje valstybėje atgamino materialioje laikmenoje, kurią vėliau naudodamosi interneto svetaine, prieinama ir iš teismo, į kurį kreiptasi, veiklos vietos, parduoda trečioje valstybėje narėje įsisteigusios bendrovės. Šio teismo jurisdikcijai priklauso nagrinėti tik žalą, padarytą valstybės narės, kurioje jis yra, teritorijoje.

Parašai.